

dør forfærdelig for meget for tidligt. Men hele denne dommedagsprofeti er jo lige til at blive syg af. Det er jo lige før, at man får det dårligt af det. Det er jo lige før, man dør før tiden af alle disse dommedagsprofetier.

Da jeg sad og fulgte debatten, tænkte jeg: Gad vide, om de går rundt nede i salen med sådan nogle store skilte, hvor der står, at dommedag er nu, lige om lidt. Så kom jeg ned i salen, og det gjorde man ikke. Men det første, der skete, da jeg så kom ind i salen, var, at straks så bliver der peget fingre ad en, blot fordi man er ryger, og så måtte jeg simpelt hen sætte mig ovre i skammekrogen og prøve at holde lav profil og gøre, som om jeg slet ikke var til stede, for at være ryger er jo simpelt hen det værste, man overhovedet kan foretage sig. Det er så forfærdeligt, at man er henvist til skammekrogen. Sådan er det.

Altså, alle disse belastninger og alle disse beskyldninger og sådan noget er jo lige til at blive syg af. Det er jo lige til at få et dårligt helbred af. På den måde at blive mobbet og chikaneret og forfulgt er lige til at blive syg af. Jeg havde det faktisk sådan, at jeg næsten ikke turde komme herved, og da jeg skulle ned i salen, så rystede benene sådan, at jeg tog elevatoren ned, for jeg var bange for at falde på trapperne. Men da jeg så kommer ned til salen, så tænker jeg: Nå nej, det går ikke, for der er også noget med, at man skal have en masse motion. Så jeg skyndte mig at løbe op igen, og så løb jeg ned ad trapperne én gang til, ligesom for at få kompenseret for den brøde, at jeg havde taget elevatoren. Og det er jo ganske forfærdeligt. Også når jeg tænker på, hvor mange elevatorer der er i det her hus, så er det jo egentlig ganske forfærdeligt. Der burde jo være sådan en begrænsning eller et turkort med maksimalt så og så mange ture, sådan så vi alle sammen får noget mere motion.

Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at man kører debatten op i så skingert et toneleje, som visse ordførere har været inde på. Og jeg vil godt sige, at den meget stærke interesse, der har været for min krop, da kunne have været flatterende i en anden sammenhæng, men i den her sammenhæng er jeg nødt til at sige det klart og tydeligt: Hold fingrene væk fra min krop. Det er min krop. Jeg har ejendomsretten til det her legeme, og jeg har oven i købet gjort det, at jeg har skrevet et testamente om, hvad der skal ske med mit legeme, når jeg dør engang, bare for at være sikker på, at det er mig, der bestem-

mer over det her legeme, og det er der ingen andre, der skal gøre.

Men så tilbage til ministeren og regeringens redegørelse. Der er vi nødt til at starte med at sige: Stor ros til regeringen, meget stor ros. Det er en redegørelse, der i modsætning til debatten her i salen er velafbalanceret, modereret, men præcis og konkret, en meget flot redegørelse. Jeg er ikke enig i det hele, det vil jeg komme tilbage til, men det er en meget flot redegørelse, der er holdt i et toneleje, hvor vi i hvert fald sagtens kan være med.

Der er mange gode ting i redegørelsen, eksempelvis indledningen. Det vil jeg gerne understrege, og det synes jeg egentlig, at man allerede i redegørelsen skulle have sat en meget, meget tyk streg under. Der står nemlig, at regeringen finder det nødvendigt klart og entydigt at slå fast, at alle har lige adgang og ret til behandling i det offentlige sundhedsvæsen uanset livsstil. Sådan! Så enkelt og præcist skal det gøres, og tak til regeringen for at man i indledningen til denne her redegørelse får det slået fast lige med det samme.

Der har været lidt tvivl i debatten hen over sommeren om det her, men nu er det slået fast: uanset livsstil. Og sådan skal det naturligvis være. Man følger det så også op på side 3, hvor det understreges, at det ikke drejer sig om, at vi alle skal blive lidt ældre, men om at indsatsen rettes mod de grupper af borgere, der dør for tidligt, og at det hele drejer sig om livskvalitet, samt at målet er at øge antallet af gode leveår. Sådan! Flot, stor ros til regeringen. Sådan skal det være.

Visionerne kan være meget store, men jeg synes, det er flot, at regeringen har været så konkret, at den er gået ind og har sagt, at det præcis er den gruppe, vi tager fat i. Vi tager fat i den problemstilling, at der rent faktisk er nogle, der dør for tidligt, og det synes jeg er godt.

Det er også positivt, at der flere steder lægges op til, at der skal være større vægt på forebyggelse, ligesom der er forslag om etablering af et, som man skriver i citationstegn, »murstensløst center« til fremme af effektive forebyggelsesmetoder samt skabes et større overblik over den eksisterende forebyggelsesforskning. Det synes jeg er godt. Forebyggelse er alt andet lige væsentligt bedre end at komme rendende, når skaden er sket, og så prøve på at rette op på den skade, der er sket.

Vi synes også, at det er godt, at sundhedsundersøgningen kommer ind som et tiltag i folke-